

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

15 ianuarie st. v.

27 ianuarie st. n.

Ese în fiecare duminică.

Redacțiunea :

Strada principală 375 a.

Nr. 3.

ANUL XXV.

1889.

Pretul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl. ; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Drăcușorii.

(Snovă.)

I.

Un sihastru fără nume,
Ce trăia ascuns de lume
Intr'o peșcere 'n pădure
Cu rădăcini, fragi și mure, —
Coborînd din deal la vale,
Intr'o ți găsisse 'n cale
(Nu departe de un sat)
Un copil mic lăpădat ;
Și luându-l, l'a crescut
Precum el s'a priceput,
In moravuri sfinte, bune,
Tot cu post și rugăciune,
In locașul seu, departe
De ômeni și de păcate. —
Flăcău pruncul se făcuse
Și alt om el nu văduse,
Decât p'al seu bun părinte,
Ce-i dădea povește sfinte.
Nici nu șcidea că mai sînt
Și alți ômeni pe pămînt ;
Înima și gândul seu
Erau tot la Dumnezeu. —
Êr sihastrul când vedea,
Sufletu-i intineriă.
» Bravo ! — țise el in sine,
Intr'o ți, prè mulțămîit :
» Dintr'un biet copil găsit
» Êtă, reuși in fine,
» Prin exemple, prin cuvînt,
» Să formez un pusnic sfînt,
» Bun, supus lui Dumnezeu,
» Tocmai cum am dorit eu. —
» Spre-a-l feri de rătăcire,
» P'ână astăzi cu 'nrgigire
» L'am pățit să nu zărescă
» Vr'o lîmță omenescă.
» Dar de-acuma nu-mi mai pasă,
» Pôte 'n lume chiar să iêsă :
» Înima lui oțelită
» Va invinge-or-ce ispită.
» Din a binelui cărare
» Pân'aici de el urmată
» Nu va fi nimic in stare
» Spre păcat să mi-l abată,
» Séu in pieptu-i să stêrnescă
» Vre o poftă pămîntescă. —

» Êr spre-a fi convins mai bine,
» Să-l incerc chiar ați îmi vine.»
Apoi cătră tiner țise !
» Ia ascultă, fêtul meu !
» Din aceste văi inchise,
» Unde-ai stat ascuns mereu,
» Ați vom merge 'n depărtare
» Pe cărări ne mai umblate,
» La un tîrg frumos și mare,
» Plin de lucruri minunate,
» Cum de când tu ești născut,
» Nici prin vis n'ai mai vădut.
» Êr acolo ajungînd,
» Să fii tréz, deștept la gând,
» Să te uiți la tôte bine,
» Căci un dar voese a-ți face :
» Voi să cumpêr pentru tine
» Ce vei țice tu că-ti place . . .»

II.

Țise și la drum pornîră.
Êr in tîrg decă sosiră,
In acea mulțime mare
De vedenii felurite :
Ômeni, mărfuri de vîndare,
Cari de cari mai strălucite :
Tinerul uimit, stătea
La tot lucrul ce 'ntelniă,
Ș-ar fi stat țile și luni,
Căci tôte-i păreau minuni.
» Ala ce-i din depărtare ? . .
(La tot pasul intrebă)
» Dar acêsta ce-o fi ôre ? . .
Êr sihastrul îi dădea
La or-ce nedumerire
Câte-o scurtă lămurire.
P'intre lumea multă, désă,
Ce la tîrg se adunase,
Erau și femei și fete
Cu panglici și flori in plete.
Și trecînd pe lângă ei
Un cîrd vesel de femei,
Tineru 'ntrebă de-odată :
» Dar aceștia ce sînt ôre ?
» Ia privește 'ncôce, tată !
Êr sihastrul țise : » Care ? «
— » Aștia, ce la cap au flori.«
— » Hm ! Aceștia-ș 'drăcușorii.«
» Vîno 'ngrabă, hai, nu sta,
» Căci mai am de-ați aretă
» Multe lucruri prețioșe

- »Vrednice de cunoscut,
- »Mai plăcute, mai frumoase
- »Decât cele ce-ai vădut.»

Tinerul a ascultat.

Prin tot tîrgul a umblat,
 Și cu sete el priviá
 Tot ce 'n cale-i întelniá.
 Ér când fu pe la sfîrșite,
 Sihastrul i-a cuvîntat:
 »Văduși lucruri felurite,
 »Prin tot tîrgul te-am purtat.
 »Ai vădut icóne sfinte
 »Zugrăvite 'n mii culori,
 »Și frumoșe 'mbrăcăminte
 »De 'mbrăcat in serbători;
 »Cai, trăsuri strălucitoare,
 »Ce te 'nviță la plimbat,
 »Lucruri bune de mîncare
 »Și unelte de lucrat;
 »Cărți cu sfinte 'nvătăuri
 »Și gustóse beuturi. —
 »Aide, spune-mi sincer mie,
 »Ađi din câte ai vădut,
 »Ce voești să-ți cumpăr ție?
 »Care lucru ți-a plăcut? . . .
 Tinerul respunde 'ndată:
 »Ascultă-me, scumpe tatá!
 Décă vrei să-mi faci plăcere
 Și să-mi dai ceea ce-mi cere
 Inima cu mai mult dor:
 Cumpără-mi un — *drăcușor!*«

P. Dulfu.

Chiriașul fugit.

— Comedie într'un act. —

(Urmare).

Elena. Și cum ai venit tocmai aici?

Anastasia. Spune, spune!

Cimpoiaș. După ce am colindat preț d'o veră in drepta și 'n stînga, tot insedar, me 'ntorsei acasă necășit și fără nădejde să-mi mai văd banii. Acolo găsii pruncii jucându-se cu un tip cași acela. (Arată pe măsă.)

Anastasia. Fotografie?

Cimpoiaș. Nu știu cum i diceți dv. la oraș. Tipul acela arată un domn. Intrebai de prunci unde l'au găsit și mi-au respuns, că sub un copac de lângă casa din pădure. Indată mi-a treznit prin minte, că trebuie să fie tipul domnului care a inchiriat casa. Il arătai iute nevastei și ea il cunoscu, că-i acela. Te-am prins, domnule! — ăisei plin de bucurie. Acuma sînt pe urma ta! Tipul acesta mi-a fi conducătorul. Vinii la oraș, il arătai unui domn și-l intrebai decă cunóșce pe domnul acesta? El imi respunde, că-l cunóșce bine și me 'ndreptă să vin aici. Așá vinii.

Anastasia. Grozav! Sînt nefericită. Atât de curînd! (Incepe a plînge.)

Elena. (Lui Cimpoiaș.) Veđi, neghiobule, ce-ai lăcut! Du-te afară și așteptă până ce te-om chiamá. (Cimpoiaș ese pe ușa din fund.)

Scena V.

Anastasia și Elena.

Anastasia. (Căđend in brațele Elenei.) Nenoro-cita de mine!

Elena. Nu te pripí, dragă! Áncă nu este ni-mica dovedit. Se póte că omul acesta se 'nșelá. Și

'n sfîrșit, chiar să fie adevărat; ceea ce-ai povestit el, s'a întemplat inainte d'a-ți cunóșce barbatul, inainte d'a-i fi soție.

Anastasia. Dar el mi-a jurat, că afară de mine n'a iubit pe nimene!

Elena. Așá mi-a jurat ș-al meu și póte c'a avut dreptate. Când cineva iubeșce de nou, gîndeșce că pân'atuncia nici odată n'a iubit . . . Dar ian să stăm strîmb și să judecăm drept! Óre noi n'am avut câte-un vis de amor inainte d'a ne mărítá?!

Anastasia. Eu nu.

Elena. Dar uiți aventurile nóstre din pensionat. Nu mai țini minte de oficerul acela dela husari, care trecea in totă după miédăđa sub ferésta nóstră, zdrăngînd cu sabia . . .

Anastasia. Pentru ca tu să sari la feréstá.

Elena. Dar avocatul acela tinér cui i-a aruncat in grădină o scrisóre legatá d'o petró?

Anastasia. Eu nu sînt de vină.

Elena. Se 'nțelege, că nu tu porți vina, că ești frumoșá și l'ai scos din minți . . . Nu protestá, căci nu te las să vorbești. Avem și noi câte o suvenire de amor; de ce să nu póttá avé și bărbații nóștri?! De aceea să ne mulțámim decă sîntem iubite in present și să nu cercetăm trecutul lor! N'avem dreptul acesta; ér decă ni-l pretindem, trebuie să-l acordăm și lor față de trecutul nostru.

Anastasia. Insedar voești să me mîngăi, n'ai să izbutești. Decă inaintea mea el a iubit pe alta, ușor se póte rentórcce érăș la aceea.

Elena. De-ar fi mai frumoșá. Dar nu se póte.

Anastasia. Lingușitóre! (Merge la ușa din fund. o deschide) Cimpoiaș, ian vină!

Scena VI.

Anastasia, Elena și Cimpoiaș.

Cimpoiaș. Porunceșce, cocóná!

Anastasia. Ian spune-mi fost-a frumoșá femeia aceea tinerá?

Cimpoiaș. Eu n'am vădut-o nici odată, dar băeții spun că erá frumoșá.

Anastasia. Dóră chiar incântátóre?

Cimpoiaș. Nu mi-au spus s'o fi auđit-o cîntând.

Anastasia. Naltá?

Cimpoiaș. Ca trestia 'n baltá.

Anastasia. Fața?

Cimpoiaș. Vorba nóstrá din popor: erá pe vino 'ncóci!

Anastasia. Grațióșá?

Cimpoiaș. Grețóșá? Dar ți-am spus tocmai acuma, că erá frumoșá.

Anastasia. Glasul?

Cimpoiaș. Avea un vèrs cu lipiciu.

Anastasia. Ochii?

Cimpoiaș. Căprii.

Anastasia. Ce mai gust prost! Să iubéscá cineva ochi căprii!

Cimpoiaș. Dar erau niște ochi, ce mînceau foc . . .

Anastasia. Destul, destul! . . .

Elena. (Lui Cimpoiaș.) Acum ține-ți gura și p'aci ți-i drumul! (I arată ușa.)

Cimpoiaș. (Eșînd pe aceeaș ușe, la parte.) Ciudate doue domnișóre! Una me tot intrébă, cealaltá imi tot inchide gura . . . (Ese.)

Scena VII.

Anastasia și Elena.

Anastasia. Scumpa mea, respunde-mi sincer: Sînt eu frumoșá?

Elena. Mai e vorbá!

Anastasia. Mai frumoșá, decăt acea -- personá?

Elena. Să fiu bărbat, numai pe tine te-aș alege.

Anastasia. Dar n'am ochi căpriei. Bărbatul meu iubește ochii căpriei! . . . Nu pot să-i plac . . . Da! . . . El n'a uitat femeia aceea; o iubește și acuma: de aceea doriă atât de mult să ne rentörceam din călătorie

Elena. Dar imi spuseși, că și tu duceai dorul acesta?

Anastasia. Eu n'aveam alt bold decât amorul, ce i-am jurat inaintea altarului! . . . Dar el! . . . Fățarnicul! . . . Necredinciosul! . . . A mințit! M'a înșelat! . . . Me duc să-l întelnesc și să-i spun, că încă astăzi voi începe procesul de despărțenie! (Plcă spre ușa din stânga.)

Scena VIII.

Aceleași și Rușavan intrând din stânga.

Rușavan. (Anastasieri.) Dragă, n'ai niște bani mărunt?

Anastasia. Dragă! Cu ce gingășie rostești cuvântul acesta! Par că l'ai și simțit!

Rușavan. (Mirat.) De când te 'ndoiești de sinceritatea mea?

Anastasia. De când am aflat, că ești necredincios; de când știu că m'ai înșelat și me 'nșeli . . . Asta e resplata dragostei mele nemărginite? (Cade într'un fotel și 'ncepe să plângă.)

Rușavan. (Alergând la ea.) Dar Anastasio, eu nu te pricep: glumești séu . . .

Elena. Nu glumește, domnule. E cuprinsă de durere și n'o pot mângăia. Cércă dta! Eu me duc să vđd ce face bărbatul meu. (Ese.)

Scena IX.

Rușavan și Anastasia.

Rușavan. Dar nu înțeleg nimica.

Anastasia (Ridicându-se în fotel, lui Rușavan.) Cine a ședut în casa aceea?

Rușavan. În care casă?

Anastasia. În a gornicului din Strimboeni.

Rușavan. De bună sémă gornicul.

Anastasia. În casa lui nouă, aprópe de sat, la marginea pădurii, într'un loc frumos, pe țermul unui riulet?

Rușavan. Dar ce me privește pe mine, că cine a ședut în casa cea nouă a gornicului din Strimboeni?! Nici nu știu, decât are casă ori ba?

Anastasia. În casa aceea ședea înainte cu o lună o femeie tineră. Cine a fost aceea?

Rușavan. De unde să știu eu?

Anastasia. Frumósă, naltă, cu fața pe vino 'n-cóci, avea viers cu lipiciu și ochi căpriei. Auđi, ochi căpriei!

Rușavan Căpriei! Căpriei! Ce-mi pasă mie, ori ce ochi avea!

Anastasia. Dar femeia aceea a fost dusă acolo de un bărbat, care a plătit chiria pentru ea și care viniă apoi la dēnsa tot a doua ți.

Rușavan. Să le fie de bine.

Anastasia. Bărbatul acela eră nalt, bine făcut, brunet, rumen la față, frumos — ba nu eră frumos, eră urit! Grozav de urit!

Rușavan. Ce-ți pasă ție! Femeia aceea, se vede, eră mulțamită de frumuseța lui.

Anastasia. Ce-mi pasă!?! Dar bărbatul acela erai tu.

Rușavan. Eu?

Anastasia. Tu! Tocmai acuma aflai secretul acesta . . . Care va să dicită: tu mi-ai spus un neadevăr, când mi-ai jurat, că eu îți sūnt primul amor. M'ai amăgit când imi dicitai, că me iubești, căci pe

timpul acela întrețineai legături de dragoste cu alta femeie în casa din marginea pădurii a gornicului din Strimboeni! Nu m'ai iubit nici atunci și nu me iubești nici acuma.

Rușavan. Dar te asigur, te înșeli.

Anastasia. Ba nu! Am probe sigure: zăpăcela ta înainte de cununie și dorul teu necontentit d'a ne rentörce din călătorie! Inainte cu o lună a dispărut femeia aceea d'acolo, d'atunci nu s'a mai ivit în acelaș loc nici bărbatul cu care se iubiă, tocmai atunci ai plecat și tu dimpreună cu mine în călătoria nupțială. Veđi că am tóte firele 'n mână.

Rușavan. Dar te înșeli grozav. Și totodată imi faci ofensă. Vreu dar să știu, pe ce temei clădești povestea acesta?

Anastasia. Nu-i poveste. Mi-a spus énsuș gornicul.

Rușavan. Ce caută ala p'aici?

Anastasia. A vinit să-și cėră plata chiriei, căci, în focul dragostei, ai plecat fără să-i plătești cu ce-erai dator.

Rușavan. Minciună!

Anastasia. Aicia-i omul și ț-a spune 'n față tóte.

Rușavan. Chiamă-l!

Anastasia. (Deschidénd ușa din fund.) Cimpoiaș, intră!

(Incheierea va urmá.)

Iosif Vulcan.

V i f o r u l .

Viforul din vėrf de munte
Dă năvală pe câmpii;
Tot sfărámă cu-a lui frunte,
Șbuciumă din temelii.

Vin și nemeții grămadă
Și cu ei aduc ingheț;
Gem copacii sub zăpadă.
Bradul singur stă semeț.

Păsărelele-amuțite
Pe sub șure s'au ascuns
Și, de vifor rebegite,
Fug und' gerul n'a pătruns.

Vue viforu 'n văduhuri,
Nemețind tot ce e viu,
Éră lupii de prin stuhuri.
Urlă-a jele ș-a pustiu.

Smara.

Inelul Mariei Stuart.

— Novelă de Eufemia contesă de Ballestrem. —

(Urmare.)

Cu aceste cuvinte lordul Primrose deschise cutia. Și lady Esther esclamá surprinsă, privind veriga de aur, lucrată ca pentr'un copil, impodobită cu o perlă mare pe care o încádrau în forma unei cruci patru petri prețioase și pompos lustruite: un diamant, un rubin, un smaragd și un zafir.

— Un »porte bonheur«, — esclamá ea. O! Charley, lasă-me să trag inelul acesta pe degetul mic dela mâna stângă; pe acesta va fi chiar bun.

Și ea își intinse mâna după inel. Inse lordul Primrose făcú iute un pas înderét.

— Stăi, — dîse el cam serios și cam surîdînd, — acest juvaer este spectrul familiei noastre. Afară de o femeie albă, care după obiceiul țerii, nu pôte lipsi din un castel vechiu; mai este și un blăstîm de trei sute de ani asupra acestui juvaer.

— Un blăstîm! Ah! Charley, cât de minunat!

— Da. Acesta superstiție ne-a produs mult reu.

— O! Charley, povestește-mi istoria asta! — se rugă ea atât de emoționată, încât abia putea respira.

Și lordul Primrose i povesti mica istoriță:

— Inelul a fost deja cinci ani în posesiunea familiei. Maria Stuart a fost de mult captivă în Anglia, când după teribila mörte a reutăciosului regent Muray, ilegitiul frate vitreg al reginei Maria, mama acestuia lady Margareta Douglas de Lechlaren își cercetă consăngeni în castelul Primrose. S'a fost hotărît înainte, ca nici un cuvînt să nu atingă partidele regentului și a reginei, fiind că Primrosii se țineau de partida regescă. Lady Douglas inse, care afară de acesta avea vestea unei vrăjitoare, a urit de mörte persoana reginei. Ura acesta s'ar fi escat dintr'o discuțiune pentru îndreptățirea partidelor regentului și a reginei; o dușmănie, care cu natura ei aspră a putut să devină nevindecabilă. Mai multe zile trecură în cea mai bună conțelegere, până când lady Douglas observă într'o sēră inelul Mariei Stuart pe degetul lady-i Primrose. Devinind palidă ca mörtea, ea sări 'n picioare, căci recunoscî inelul acela, pe care-l vîdă dîlnic pe degetul reginei, când acesta eră prinsonieră la Lechlaren, unde dînsa o păziă nemilos. »Ce inel e acesta?» — strigă dînsa. Toți tăceau îngroziți. »Ce inel e acesta?» repeși dînsa ca scösă din minți. Nu se putea ascunde nimica, fiind că inelul eră un ce unic în felul seu; er Primrosii erau cu mult mai făloși de posesiunea lui, ei aveau niște sentimente cu mult mai nalte decăt să abjure acesta reliquie. Astfel lady Douglas află adevărul. Atunci ea se rēdică și dîse: »Pe voi încă v'a fermecat dînsa, care a răpit tronul fiului meu și al regelui Iacob V. Să nu fiți făloși de un dar dela ea! Fie-ve de gröză și de spaimă! De aceea blăstîm inelul acesta și blăstîm pe acela care-l pörta și-l va purtă în secolii viitori! Să ve fie spre nenorocire inelul Mariei Stuart și toți cei ce se împodobesc cu el, să möră de mörte silnică, ca fiul meu regentul!» — Etă istoria inelului, Esther. Credința în acest blăstîm s'a păstrat până 'n ziua de astăzi. Deci nu atinge inelul; nu döră că aș crede tradițiunea sinistră a unui timp superstițios, ci spre a te feri d'o ingrigire involuntară, care te-ar putē cuprinde contra voinței tale.

Lady Esther surise.

— Dar eu nu sînt de fel superstițiosă, — îl asigură ea. Imi place inse s'aud istorii de acestea. Sînt atât de inspăimântătoare! Pēcat de inelul frumos!

— L'oi desemná și ț'oi face unul tocmai asemenea.

— Döră nu, Charley, o imitație . . .

— O copie, Esther.

— Originalul imi face mai mare bucurie decăt ori ce imitație. Mai bine povestește-mi ce a pățit sermana lady Primrose care a purtat inelul acesta blăstîmat? Și interesatu-s'a cineva după aceea să probeze, că ore fost-a adevēr blăstîmul acela?

— Acea lady Primrose ș-a perdut viața în Edinburg, într'o rescölă sub regentul Leunox. Cum a murit cealaltă, o să cetești în cronica familiară.

— Așă dară a avut efect blăstîmul. O! Charley, ce îngrozitor! În adevēr nu cređi nimica din acestea?

— Iubita mea, — dîse el rencuind inelul, — nu trebuie să uiți, că ömieni d'atunci au fost cuprinși de

prejudețe; se 'nțelege dar că orice nenorocire au atribuit-o inelului.

— Dar n'ai respuns la întrebarea mea, Charley.

— Nu ț-am spus, că ar fi o nebunie a crede în asemenea vechituri superstițiose?

— Și totuș nu me lași să port inelul pe deget? — întrebă ea surîdînd viclén. O! tu luminat fiu al secolului al 19-le!

— Asemenea tradițiuni sînt curiose, Esther, — response lordul Primrose meditativ. Noi din generațiune în generațiune sîntem crescuți în aceea credință; părinții mei, cari spiritualmente au fost förte desvoltăți, totuș n'au slăbit în credința aceea. Înainte cu cinci ani s'a întēplat casul din urmă cu inelul; unica mea soră doriă grozav să facă o 'nțercare. Intr'o dî eși cu luntrea la plimbare pe lacul neted, avēnd pe deget inelul și — nu se mai rēntörse. Luntrea fu aruncată pe uscat în Anglia, er cadavrul surorii mele l'a scos în țermure un viřor, după mai multe zile. Pe degetul ei aflarăm inelul Mariei Stuart!

Inspăimântată tăcu Esther și nici unul nu mai vorbi despre reliquia fatală a castelului. Lady Primrose strînse convulsiv mîna soțului ei și el o conduse mai încolo, să-i arate alte lucruri interesante. Peste puțin timp erăș umblau, conversănd vesel, din chilie în chilie. Mai pe urmă ajunseră într'o localitate, care avea forma unei sale și ai cărei päreți erau inauriți și împodobiți de portrete nalte și inguste, de mărime naturală.

— Acesta e sala principală, — dîse lordul Primrose, — și portretele aceste înfăoșeză pe visitorii încoronați ai castelului. Icónele sînt făcute pe lemn și aședate în päreți. Șirul se 'nceheie cu regina Anna și cu principele Carol Stuart, carele în fuga după bătălia dela Casloden se oprî aici ca străbuna lui. Aici incepe galeria cu Iacob V, lângă dēnsul Mariei Stuart încă în deplină frumusețe, în alb imbrăcată, ca vėduva lui Francisc II. Inse, Dömne, ce ț-i-i, Esther! — se intrerupse el, când ea înaintea icónei devini palidă de mörte.

— Nimic, nimic; a și trecut, — response ea cu un zimbet obosit. Mi-s'a făcut de odată atât de reu, ca și atunci la Trouville, țini minte?

*

După aceste tinēra pärechie petrecu singură un timp îndelung până la Crăciun în castelul Primrose. Societatea află, că luna de miere s'a pré lungit și mai mulți cunoscuți ai contelui își manifestară dorința de-a petrece Crăciunul în castel.

— Ah! au trecut zilele de serbătore, — suspină lordul Primrose, primind scrisorile lor.

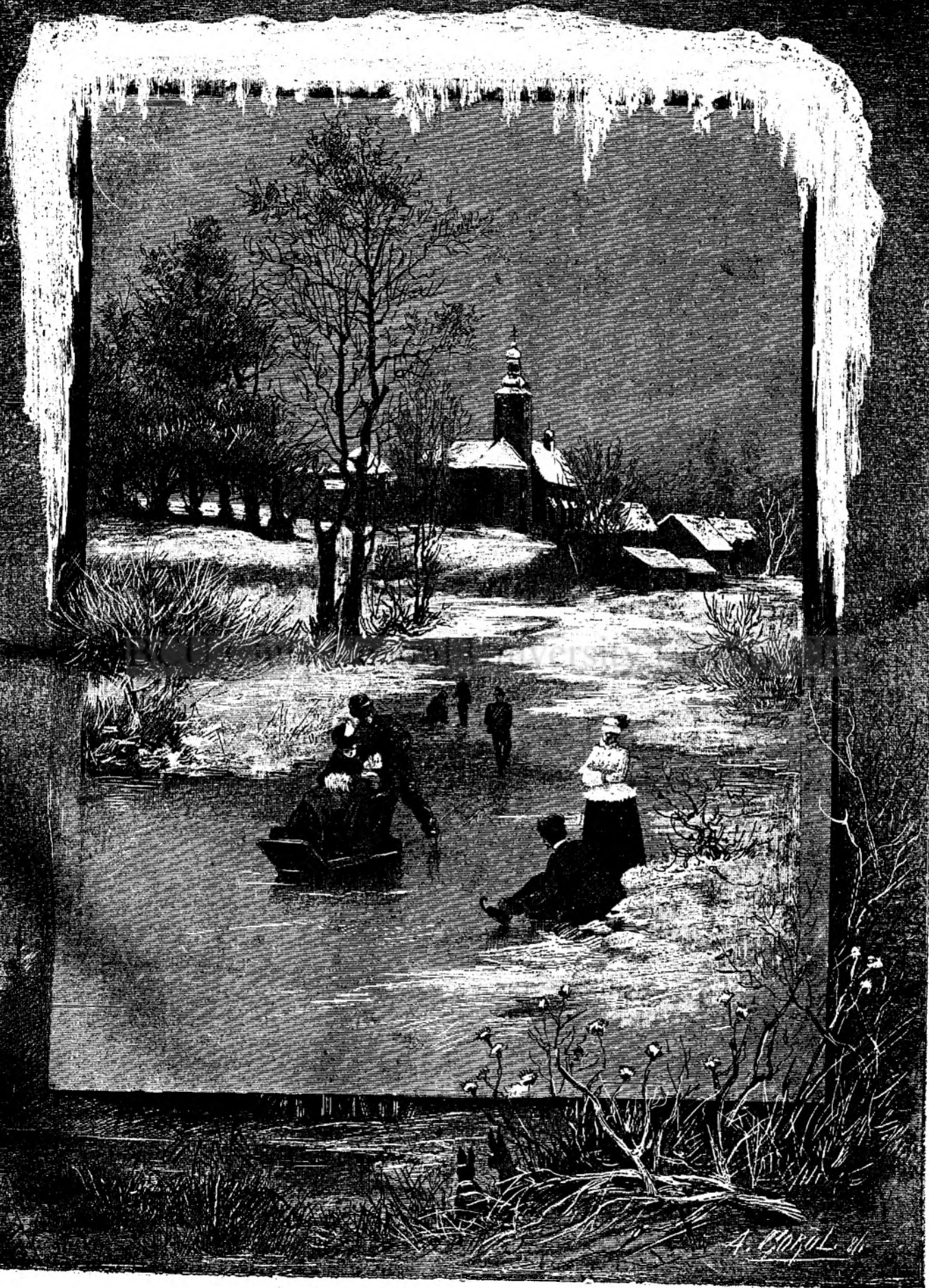
— E chiar bine, decăt vei avē oreșcare distragere, — dîse lady Esther, — căci altfel te-ai urî pré iute de mine.

— O! tu fiică a Evei, — o amenință dēnsul, — convinsă de contrarul.

— Fire-aș apoi atât de fericită? — întrebă ea c'un zimbet dulce, inclinādu-și capul incāntător pe mările lui.

Cu desmerdare neteđi el pērul ei scilpicios de frageđimea tinereței.

— O! tu, iubita mea! fericirea mea! Și tocmai acum, ömieni aceștia cari își petrec cu plăcere, cari mănāncă, jócă și clevetesc, trebuie să vie aici, să ne răpescă tóte plăcerile. E bine, bine, căci în sfērșit nu ne putem condamnă la o viēță de eremit. Dar să n'avem pré multe dame p'aici, Esther, nu-i așă? Scie dară invitările numai la acelea persóne, pe care le voi numi eu. Sînt de pärerea, că pe lady Lilian Dudley nu o putem lasă afară.

ÈRNA LA ORAȘ.

Cu opt zile mai târziu a trecut liniștea fantastică din castelul Primrose; inșe fiind că frumoșă datină englezescă le dă căsenilor și oșpeților cea mai mare libertate. ce numai se pôte cugetă, și nu légă ambele părți de dimineața până sêra de olaltă: le-a remas și lordului și lady-i Primrose timp destul a se ocupă reciproc unul cu altul, mai ales în ôrele dimineței, când construcțiunea celor mai mulți ômeni cere singurătate cu ticnelă.

Intre cei dintâi oșpeți cari au sosit în castelul Primrose, se află și Edvard Marstone, a cărui figură se întunecă viđibil, când auđi, că se așteptă și lady Lilian Dudley. Ea s'a jucat cu dênșul, nu se pôte negă: dênșu i-a spus în ochi, că el ar fi preferitul, i-a făcut plăcere a-l umili la picioarele ei și-apoi i-a refusat scurt cererea. El atunci ênsuș s'a ocărit că-i nebun, că s'a dat jucărie acestei coquette; n'a avut mai bună sôrte decât ceialaltii, inșe el nu eră omul să pôtă uită corfa căpêtată, care a lăsat în înima lui o suvenir amară și a întărit dușmânia lui în contra femeii cândva așa de pasionat iubite.

— Ea nu va vini, — cugetă el. Ea a voit să se mărite după Primrose, din iubire sêu din folos propriu, ce-mi pasă? Ea nu va vini dôră acolo unde în locul ei domneșce altă muere, chiar așa de încântătoare, de nu mai frumoșă.

Inșe ea totuș veni. Ea intră într'o sêră în Drawing Room unde toți erau strînși la prânđ. Ea vini ca și-o fee, așa luminôsă, fină și fragedă, în cea mai nouă toilettă de Parisiană, strălucindă de juvaere, zimbitoră, amabilă, fericită. Ea strînse mâna lordului Primrose și sărută pe lady Esther ca pe o soră.

— De s'a dat cândva sărutare de Iuda, atunci acesta a fost una dintr'acele, — cugetă sir Edvard Marstone.

Ea-l salută ca pe toți ceialaltii cunoscuți vechi ai ei; el pentru dênșu nu eră mai mult decât toți ceialaltii, cu cari a făcut acelaș joc.

— Ôre ce voieșce ea aici? — cugetă sir Edvard cu amărăciune tot crescândă în contra acestei femei. Voieșce ca să sémene aici neînțelegere, sêu voieșce numai a se împărtăși în fericirea căsenilor. Acesta e cea din urmă ce aș crede despre ea; care va să dică. voi purtă grige de dta, lady!

Inșe Lilian Dudley nu tradă nici o urmă a jalușiei sale. Ea își desfășură tot farmecul care-l avea așa tare în putere; ea eră blândă și cordială, ca și cum nici nu i-ar fi vinit în minte cândva, a fi dômna castelului Primrose.

— Și totuș ea și-a întins mreja pe tot locul pentru musca de aur, pe care voia să o prindă, — cugetă sir Edvard observând. Norocosul Primrose, — el nu a vêđut acesta mreją, și totuș piciorul lui nu s'a impedeat de ea. Pentru acest Odisseu alte cântece de Sirene au fost trebuincioșe.

Un om ai cărui ochi sânt ascuțiți de ură, vede mai mult decât alt observator, și așa vêđu sir Edvard ceea ce alții scăpau din vedere, adecă o paliditate momentană pe obrazul lady-i Lilian, când i-a arêtat după prânđ grădina de êrnă și o privire sinistră sbură peste pompa infloritoră și fabulosă. Ambele le vêđu sir Edvard, el vêđu și linul cutremur al mânilor sale, cari strîngeau convulsiv eventaliul.

— Nu a fost prê amabil din partea lui Carol a-mi fermecă în êrnă acest vis al unei nopti de vêră? — întrebă lady Esther, punêndu-și brațul în al lady-i Lilian și cu ochi strălucitori o conduse prin apartamentul ei feeric.

— Nu a fost prê amabil din partea ta a te bucură așa tare? — răspune lordul Primrose zimbînd fericit.

— Dar ce să fi făcut altceva? — întrebă lady Esther naiv.

— Acesta încă a fost un dar mare; inșe nici nu cređi Lilian, cât de tare se pôte bucură Esther și de cel mai mic present.

— Pentru că dăruitorul și maniera donării face tot darul prețios, — replică tinera femeie, cu maniera ei simplă și obligătoare, și o privire plină de iubire a bărbatului seu o remuneră pentru cuvintele frumoșe.

Lady Lilian ascultă aceste zimbînd și admiră cu-viincios grădina de êrnă care pentru ea avea o frumuseță feerică, un revers deosebit și fermecător; ea se lasă în perinele de atlas ale unui fotel roșu de colôrea aramei, care împreună cu o jumătate de duzină de altele și cu o mescuță musală, sub un palmier, făcea alt loc de clevetire, care transformă grădina de êrnă într'un salon confortabil.

— Cunoșci tôte tradițiunile, comorile și secretele castelului Primrose, iubită Esther? — întrebă ea lăsându-se îndêrêt și udându-și mâna cu apa spumegătoare a fântânei.

— Așa de mijloc, — opiniă lady Esther, — de și nu este ușor a percurge istoria unei familii; cronica o cunosc cu tôte fantômele obligate, care umblă prin vechiul turn Duncan și întreprind ocașional excursiuni în celelalte părți ale castelului.

(Va urmă.)

Letiția Medan.

Sfânta Paraschiva sêu Vinerea Thracilor.

După ce părăsii metropolea Germaniei și me aședai în Moldova, am început a face studii țerăneșci prin satele moldoveneșci, fără a gândi vre-odată, că vorbele unei țigănci tinere, ce am întêlnit în petrecerea mea la sat, me vor îndemnă a scrie schița acesta despre Paraschiva.

Mărița Gajeau se numeșce acea copilă înțelêptă din pitorescul neam țigănesc, care este dăruită de natură câte-odată cu un simțemênt așa de delicat și cu o simțire atât de fină, încât chiar mulți și dintre ômenii culți le pot invidiă aceste calități. Diua lucrêză la mașina de vênțurat, êr sêra desfêțeză tineretul satului cu cântecul ei minunat

Intr'o vineri o aflai într'un dulce far niente ascunsă subț o clae de tului.

— Ce, ađi nu lucrezi Mărițo? o întrebai eu.

— Ba, da și nu prê, coconașule! răspune ea riđend.

— Cum înțelegi tu acesta?

— Vinerea lucrez numai atâta, cât sânt silită, dar îndată-ce pot scăpă, sbor.

— Și de ce faci acesta? o întrebai eu.

— Pentru că ađi e maica Vineri.

— Și apoi vinerea nu pôte să lucreze omul?

— Au nu șcii conașule, că Sfnta Vineri sluteșce pe acele femei și fete, care lucrêză vinerea. Și cine s'ar mai uită la mine decă m'aș urîți!

Acesta o spuse cu un suris cochet și atât de ciudat, încât eră aprôpe ridicul, dar tot-odată și plăcut.

De atunci încôce nu mai me părăsii gândul despre coincidența și analogia în numire și atribuțiune a Vinerei româneșci și a Vinerei antice (Venus.) După câteva zile părăsii Tabara. Ajuns la Iași, mi se dete o nouă ocașione prin serbarea sfintei Paraschiva a ajunge la o deslușire specială.

Eră la 14 octobrie într-o di splendidă de tómnă. Lumea pelegrină la Trei-Sfetite, unde in mijlocul curții sta intinse într'un sicriu de argint massiv mós-tele Sftei (Paraschiva) subt un cer de catifea de o colóre nedeterminată. Me vîrii printre ómenii cari cumpérau la pórtă de subt clopotniță luminări subțiri de cêră séu stearină, ca să le aprindă și să le infigă pe candelabrele aședate lângă Sfântă. Un cordón de gensdarmi feriau pe Sf. Paraschiva de o imbulzire pré mare. La capul ei sta pe un pod mai in-nalt un călugăr in odăjdii serbătoreșci, și distribuía fiecărui credincios câte-o bucătică de bumbac *cum lacrimis Paraschivae*. In apropiere sta un vas cu apă sfințită, din care bea mic și mare, mai mult femei, și umplea câte un borean de ducea acasă.

Un gensd'arm ími făcú loc. Me suii pe pod, ími luai jos pălăria cu pietate și privind cosciugul descoperit, rugai pe călugăr să-mi permită a-mi luá niște insemnări, ceea ce-mi și incuviință. Intr'aceea o femeie tineră se apropiă de preot cu un inel de aur și in credința ei immensă îl predete pentru Sfta.

Vedënd in apropiere și un preot bētrán, pe care îl cunoșceam de când umblam la gimnasiu unde viniá la catehisații, me apropiái de dēnsul și-l rugai să-mi dea nescai deslușiri despre Sfânta. Spre acest scop me și chemă in biserică și deschidēndu-mi mineiul, cetii cumcá: Sfta Paraschiva s'a născut la Epivat lângă Kalikratia in Serbia, din părinți creștini, de care s'a despărțit după ce s'a făcut mare, spre a trăi in pustietate in post și rugăciuni. . . .

Istoria ne spune, cumcá Vasile Lupu a cumpérat mós-tele sfintei Paraschiva la a. 1664 cu 200 de pungi de piastri dela patriarhul Malosius și le-a adus la Iași.

La tēră se numeșce Sf. Paraschiva, Vinerea mare și e probabil, că legenda ei e amestecată cu a Vinerei antice (Venus.)

Când eră să se aducă Sf. Paraschiva la biserică Sf. Vineri din Iași, dēnsa n'a voit ími dișe bētránul părinte.

-- Cum așá? Cine n'a voit?

— Înțelegi-me, continuá părintele, când Vasile Lupu se porni a-i aduce mós-tele din Constantinopol, spre a le aședá la Iași in biserică Sf. Vineri, unde tóte se pregătiseră pentru acest scop, atunci n'a fost putere care să fi fost in stare a urni sicriul din loc.

De geaba s'au incercat sute de ómeni, de geaba slujiră preoții o mulțime de slujbe, că nici cu 24 de cai nu se putú clinti sicriul din loc. După aceea in-trebă un om evlavios pe Sfânta, nu cumva voeșce a fi dusă in minunata biserică Trei Sfetite, care eră aurită pe din afară. Și atunci sicriul se făcú ușor ca péna și putú fi transportat la locul menit. — Așá suná legenda.

Cát despre numire, este positiv că *παρρα-σχεβή* insemneză româneșce »vineri« — Freitag; ér pregătirea jidovilor este in înțeles teologic *παρρασχεβή* al vinerei, ceea ce este Freytag pentru Freya germanilor, adecă diua sacrată ei. De aceea se feresc femeile románe de a lucrá vinerea și de aceea se duc dróie la biserică Trei Sfetite in diua sfintei Paraschivá și se nisuesc a câștigá favórea sfintei prin daruri de aur și de lucruri scumpe. Temerea de a se slufi și de a remáné stérpă a ținut pe Vineri in popularitate in decursul secolilor, dar fireșce cu timpul a primit un caracter creștinesc.

Pe icóne ține Sf. Paraschiva pe lângă cruce și un lăstar verde, ceea ce pare a aduce cu ideia ce ș-o făceau cei vechi despre Vinerea generatrice și invingétóre, și acésta impregiurare áncă ar pledá pe lângă aserțiunea, că Paraschiva séu Vinerea nu e altcine decát Venus antico-romană.

O. Neuschotz.

Poesii poporale.

— Din Solnoc-Dobăca in Ardeal. --

Puiculiță, pentru tine
N'a ramas ínimă 'n mine,
Puținică ce-a ramas
Ș-aceea de dor o ars;
Intru 'n casă, es afară,
Ínima-mi arde cu pară, —
Es la câmp ca să me sting,
Vēntul bate, eu me aprind;
Eu cer dela Domnu mórte,
Para și mai tare arde;
Puiculiță, draga mea,
Draga mea, iubita mea,
Noi de când ne-am despărțit,
Am prins rană de cuțit, —
Și me ut la toți cu milă,
Să-mi pue cuțitu 'n mână,
Să fac ínimiórei loc,
Să iésă para de foc,
Că biéta n'are noroc,
Să curgă sânge 'nchiegat,
Prin dragoste câștigat,
Roșu-negru ori mohorit,
Prin dragoste dobândit.

Crișmăriță, lele dragă,
Adă-mi vin cu cantă négră,
Adă-mi vin de cel mai dulce,
C'am drăguță și m'oi duce,
Adă-mi paharul tot ras,
C'am drăguță și o las.

Fost-ai lele când ai fost,
Dar astăzi ești lucru prost;
Ai fost flóre trandafir,
Dar acum ești borș de știr;
Ț-a mers vestea când ț-a mers,
Acum prețul ți-s'o șters.
Gătele tot multe faci,
Dar tot la nime nu placi,
Te-au lăsat toți și-ai ramas
Ca un odorog de vas.

Taci taci taci ínima mea,
Nu mai duce voe rea;
Că nu-i trăi cât lumea,
Că-i trăi o di ori dóue
Și te-i topi ca și-o róuă.

Tinerețe, haine bune,
Pentru voi capul mi-oi pune;
Bētránețe, haine rele,
Reu me tem că-oi pică 'n ele

Dela mândra mai la vale
Este-un nuc mândru 'n cărare,
La mijlocu nucului
Scrisu-i dorul mândrului,
Mai in sus pe crengurele
Scrisu-i dorul mândrei mele.

Maică, drăguță c'a mea
Intr'un tērg nu poți vedé,
De inaltă și frumósă
Din picioare până 'n brâu,
Gândeșci că-i un spic de grâu

Laura Veturia Mureșan.

Husarul nostru.

Trei ani s'a ȳis el „husarul cel frumos“; apoi a inceput a fi »husarul cel brav.« Dar damele, precum și ginerarii cei bētrāni imbinau ambele epitețe și-l numiau »husarul cel brav și frumos.«

Cānd cālāriā el in fruntea trupei prin mijlocul Sibiului, se u se preumblā, pururia net și elegant, voinic, țēpēn și elastic, pe stradele se u promenadele orașului, ochii tuturor erau pironiți asupra-i.

Apoi au inceput duelele, nici unul fārā destulā causā, apoi servițele cele grele, tot cele mai grele, tōte cu succes și laudā; apoi vinirā manevrele cele mari dela Deva, și asupra lui, de și unul dintre cei mai tineri, cādū sōrtea cea mai grea; dintre oficerii a trei regimente de husari, lui se dede onōrea d'a esecutā recunōșcerile strategice, el se alese de »ochiul armatei.«

Dar asta se șcicia de mai nainte, o șcicia și el; cā — cine altul decāt el putea sā deslege o asemenea problemā, cu atātā dibācie!

D'aceea nime n'a fost surprins, ci toți s'au felicitat, cānd dupā manevre, mareșalul archiduce Albrecht, in fața întregii generalitāți, l'a lāudat și i-a strīns māna și l'a poțtit la mēsa sa, distingēndu-l și și fācēndu-i elogiuri neobicīnuite.

Astfel „bravul“ a eșit deasupra frumosului!

Dar bravura, fiicā desmerdatā a zelului și a ambițiunei, și-a esaltat pārinții; zel și ambițiune devenirā excesivi, se incordarā peste marginile naturale ale puterilor; nu-și mai conceserā nici cruțare nici odihnā, pānā-ce baierile inimii se destrāmārā și — voinicul cādū victimā.

Ecā in puține cuvinte istoria husarului nostru, locoteninte c. r. Sever Babeș, rēposat — dupā suferințe grele de 8 luni — in Abbazia Istriei, in ȳiua de 5[17 decembre 1888 și inmormēntat tot acolo mercuri la mēdi in 7/19 dec.

Am vēdut un vrav de depeșe, epistole și adrese de condolență cātrā intristata familie, și m'am intrebat: »Ce atātā vorbā și vaiere pentru un om tiner, pentru acest om tiner?« Și mi-au respuns vravul de depeși, epistole și adrese; mi-au respuns mai vērtoș și mai pētrunđor și convingētor acei bārbați autoritativi, cari chemare au și șciu ce ȳic. Și atunci am priceput durerea și vaierea, am priceput pe cine a perdut familia, armata, națiunea, ce speranță a cādut in mormēnt.

Cea dintēie depeșā, cu datul din 18 dec. este dela regimentul 3 de husari. Colonelul in numele tuturor oficerilor ȳice amāriților pārinți: »Toți cu mine iși esprimā cea mai intimā condolență, toți noi cu cea mai mare durere simțim perderea neuitatului nostru camarad.«

Mitropolitul Miron, carele de tot bine il cunoșcea, depeșēzā bētrānului Babeș: »Jālesc cu toți amicii tei d'aici pe bravul nostru Sever. Acēstā loviturā a sorții o simte cu tine un popor intreg, etc.

Un ilustru ginerar romān (M. T.) scrie departe din strāinetate cātrā pārinți: »Sever a fost un oficer plin de zel; el a intrecut pe ceilalți. Dar in zelul seu a trecut peste marginile puterilor sale, și crudele legi ale naturei ș-au reclamat dreptul fārā milā. Fie-ve de māngāiere, cā noi toți stām plāngēnd la mormēntul lui!«

Un d. dr. in medicinā (G. V.) ȳice: »De mic l'am cunoscut pe neuitatul Sever și de pe atunci i-

am admirat calitāțile fizice și spirituale, cātāți, cari in cariera sa militarā sicur il fāceau cā ajunđā reputațiunea ce frate-seu Victor a ajuns deja in cariera șcienței“ etc. etc.

In fine ētā cum un ilustru magnat maghiar, contele Carol de Szapāry, cāpitan la marinā, amic al familiei, carele tocmai sosise cu vasul seu din lumea nouā la Fiume și alergase la Abbazia, intr'ajutor desperatei mame, — ētā cum descrie trista solemnitate funebralā intr'o epistolā cātrā dr. Emil Babeș, fratele repositului: »Sunt pētruns de cea mai intimā condolență pentru tine și iubita-ți familie. Cred cā-ți va fi spre ore-cāte māngāiere a aflā, cā erā o ȳi incāntatōre; in conduct multā lume. Coșciugul il purtau 6 suboficieri și cāntā musica militarā, vinitā din Fiume cu un vagon sepārat și cu mulți oficieri. Multe prē frumoșe cununi dela dame și familii; tōte fāceau mārțurie, cāt de scump și iubit a fost repositul teu frate tuturor cāți l'au cunoscut. Mormēntul seu este pe o terasā inclinatā spre mare, dela intrarea in cimitir indatā la stānga, in umbra a 6-7 arbori de lauri, astfel cā ramurile acestor lauri il imbrātoșēzā și acoper. Ce frumos, prietenos și plācut loc de odihnā acesta!« etc.

Va sā ȳicā, laurii dupā cari a insetat, viēta i-a denegat, dar mōrtea, mai drēptā, i-a oferit in abundanță! Ce ironie a sorții. Pe acela, care cāt a trāit, de zel și ambițiune n'a mai odihnit — unde l'a de-pus sā odihnēscā — pentru vecie!

Ceremoniile și rugāciunile bisericēști le-a indeplinit proto-iereul castrens romān gr. or. din Fiume, asistat și d'un capelan castrens.

Trist, dar nu fārā o frumusețā, o poesie totul și totuș totul deșertāciune, umbrā și fum!

„Husarul nostru“ a fost și — nu mai e....

B o n b o n e.

„Revue politique et litteraire“ dā urmātōrea definițiune asupra cāsătoriei:

Esistā o mare grādinā.

Toți cei cari se aflā afarā, vor sā intre in acēstā grādinā.

Toți cei cari sunt in intru, vor sā iēsā din ea.

Toți cari au eșit afarā, vor sā intre in ea.

Acēstā mare grādinā, este cāsātoria.

In aleele ei sunt puțini cari se preumblā. Mulțimea sare in tōte părțile, pānā sā ție sēmā de regulemeentele placardate la pōrtā. Se bat, dansēzā și-și fac visite in boschete. Cei cari n'au dreptul sā iēsā din acēstā grādinā, ies cānd vor, cei cari n'au dreptul sā intre in ea, intrā cānd vor. Acī toți se māngāie, se lingușesc, se insultā....

Ce grādinā ciudatā! Ore, numai fācēndu-se o pōrtā de eșire se pōte restabilī ordinea in acēstā grādinā?

*

X... a cārui tinerețe a fost fōrte turburatā, eșā dela primārie dānd brațul unei frumoșe femei, acoperitā cu flori de portocale. Totul se sfērșise.

In momentul de a se urcā in trāsūrā, sōcra il ia la o parte.

— Ei! ginere, lucrurile s'au terminat, murmurā dēnsa... Sper cā nu vei mai face neroȳii!

— Mamā dragā, nu te teme, raspunde X... c'o voce māngāitōre, iți promit cā acēstā va fi cea din urmā!...

*

La tribunalul corecțional.

— Ești acusat de furt prin efracțiune. Raspunde, tāgāduēști faptul?

— Nu, domnule președinte. Inse, te rog pronunță o sentință mai ușoră . . . cum ar fi pentru dta.

- Dar de unde ne vin aceste furtuni ?
- Din America.
- Atunci păcat c'au descoperit-o.

Érna la oraș.

— Veți ilustrațiunea din nr. acesta. —

In nr. penultim înfătoșarăm prin ilustrațiune érna la sate; acuma presintăm cetitorilor noștri o schiță, ce ne 'nprospetéză érna la oraș.

In ambele ilustrațiuni pictorul ne înfătoșéză érna prin patinat. Acolo petrecerea acésta se face mai natural, aici a contribuit mâna omenéscă. Lacul e pregătit anume, e și luciul ca oglinda, este și câte o saniuță; cu tóte aceste unora le place să rătăcéscă.

Étă și colo o părechie! Dar să nu fim tradatori!

I. H.

Literatură și arte.

Șciori literare și artistice. *Operele poetului Nicolescu* vor apăre în curénd în edițiune completă, aranjată pentru tipar de dl G. D. Teodorescu. — *Dl Gr. Tocilescu* a dat sub tipar memoriul seu asupra »Téranului Român«, premiat mai de mult de Academia Română, dar de atuncia mai imbogățit cu multe date. — *Dl Obedean*, un pictor începător, dar al cărui talent promite mult, a avut cel mai mare succes la espoziția de bele-arte dela noul Aténeu din Bucureșci. — *Dl C. Dissescu* va publică cuvéntarea rostită la Clubul liberal-național din Bucureșci asupra Istoriei proprietății în România. — *Dl dr. Victor Babeș* va scóte sub direcțiunea sa un buletin, la Bucureșci, care să se ocupe în special cu cestiuini și studii asupra bacteriologiei. — *Dl Gr. Maniu* a publicat la Bucureșci comentariile cărții a treia din noul codice comercial român, relativă la falimente și bancrute.

Societatea etnografică a Ungariei. Sub titlul acesta are să se înființeze în Budapesta o societate, cu menirea d'a studii diversele popóre ale Ungariei. Constituirea Societății se va face duminécă la 27 l. c. Incât pentru programa noiei Societăți, este de ajuns a spune, că presidentul comitetului de organizare este Paul Hunfalvy. Fiecare limbă va avé secțiunea sa și pentru fiecare se propune câte un president și doi raportori. Bărbații propuși mai toți sânt cunoscuți numai de pe terenul politic și cei mai mulți n'au cu etnografia nici în clin nici în mănecă. Va să dică, aici nu este cestiuinea de adevérata știință, incât să merite ca să stăm de vorbă. Ca un ce caracteristic, observăm numai, că noi românii, elementul cel mai numeros în țéră după unguri, sântem puși în locul al 17-le. sub numele „rumén“; că inaintea noastră ocupă loc și bulgarii, bunevații, vendușii; și că după noi nu mai vin decât italienii, grecii, armenii, țigani, bosniacii, finnii, turcii și tătarii. In sfêșit insemnăm, că raportori ai secțiunii române sânt propuși Alexics György și Moldován G.; sântem inse convinși, că dl dr. At. Marienescu nu va primi presidența ce i se ofere în astfel de condițiuni.

Reviste. *Fântâna Blandusiei*, noua revistă socială-literară, care apare la Bucureșci și din care reproducem »moda« de astăzi, în numerile sale din urmă publică poesii populare din colecțiunea dlui Eminescu, poesii de Al. I. Hodoș, articoli de Nicolean, Radu Po-

pea, dr. Crănicean, St. Velescu și alții. — *Das literarische Rumänien*, pe care o anunțarăm, a apărut cu cuprins variat și interesant; in broșura primă găsim doue portrete: Carmen Sylva și Gr. Alecsandrescu; traducțiuni de Mitte Kremnitz din novelele lui N. Gane (Șanta) și poesia »Nópte bună« de Eminescu; mai găsim traduceri din S. Fl. Marian, Iulia Hașdeu, Ar. Densușan, Ioan N. Roman și alții. — *Romänische Revue* apare anul nou la Viena; broșura primă va eși țilele aceste.

Conferințe literare. *La Craiova* conferințele Ateneului vor începe in curénd. Intr'una din seri dl Traian Demetrescu va vorbi despre »Evoluția in literatură.« — *La Bucureșci* studenții in medicină serbând aniversara societății lor, dl G. Marinescu va ținé o conferință asupra Cholerei și Vaccinațiunii.

Albumul armatei române. Se scrie, că 'n cercurile militare din România s'a hotărít edarea unui album al armatei române. Acest album se va esecută, cu multe portrete la Lipsca, și va eși 'n curénd.

Carte de școlă. *Dl Păun I. Gîlortean* a publicat la Bucureșci o lucrare intitulată „Călăuza invêțătorului“ menită a ajutá tinerilor invêțători și institutori pentru a invêță mai ușor scrierea și cetirea cu copiii.

Teatru și musică.

Societatea pentru fond de teatru român. La adunarea generală din Lugos s'au in scris următorii membri: a) ca fundator cu 100 fl. Rds. d. Ioan Bercian canonic in Lugos, dând obligație; b) ordinari pe vietă cu suma de câte 50 fl. dnii Mihail Bejan notar publ. r. in Lugos, Vasiliu Pop avocat in Aradul-nou; c) ordinari, cu taca de 5 fl. dl Emanuil Ungurian avocat in Timișóra, plătind pe 3 ani 15 fl., Eutimiu Barbulescu notar in Boldur, dr. Ioan Maior adv. in Lugos, Stefan Bercean din Lugos, dr. Dimitrie Balaci din Lugos, Ioan Nedelcu avocat in Lugos, Voicu Hamzea protopresbiter gr. or. in Lipova, Pavel Tulcan subjuđe r. in Chișineu, dr. Stefan Petrovici, Ioan Bercean, Iosif Iorga, Partenie Peștean din Lugos, Ioan Ignaton din Cireșul, Vasiliu Jurca, Nicolae Franț, Vasile Iorga, S. B. Popovici din Lugos, dr. Aurel Novac din Biserica-albă, Nicolae Proștean din Lugos, Atanasie Mercea din Coșteiul-mare, Aurel Diaconovich din Bocșa-montană, Constantin Popovici din Sdióra, Nicolae Vodă din Hodoș, Andrei Boboroni, Constantin Paleu și I. M. Roșu din Biserica-albă, George Crăciunescu protopresbiter in Belinț, Dimitrie Selăgian, Andrei Liviu canonic in Lugos, Mihai Perian secretar episcopescu in Lugos, Dimitrie Grecu paroc in Silha, B. Densușan canonic in Lugos, Simeon Tămaș protopop gr. c. in Lugos, Rudolf Aufspitz, Titu Hațeg avocat, Constantin Radulescu avocat, Nicolae Birescu, dr. Iacob Maior medic, dr. George Popovici protopresbiter gr. or., George Martinescu avocat in Lugos. (Incheierea va urmă.)

Ateneul Român din Bucureșci. Joia trecută, la 5/17 l. c., s'au făcut primele încercări ale acusticei mărețului palat nou al Ateneului Român din Bucureșci. Dnele Zoe Chrisenghy și Bauer, dnii Diaz de Soria, Micher, Alberti și Gruber au respuns cu plăcere la invitațiunea ce le făcuse dl Esarcu, zelosul vicepresident al Ateneului. Regina asemenea asistă la acésta încercare, insoțită de dna Voinescu și de dșórele Davila și Văcărescu. Incercările au constatat, că noul palat are acustică escelentă. Pentru definitiva stabilire a condițiunilor acustice ale sălei de Conferințe din noul palat al Ateneului Român, joi

12/24 ianuarie la orele 2 p. m. s'a dat din nou o mare audițiune musicală și literară și s'au produs pe lângă bucăți de solo, coruri și instrumente încă n-incerdate. Pentru a se constată efectele de sonoritate ale vocii vorbite, dnii V. A. Urechia și Al. Vlahuță au ținut, cel dintâi, o scurtă legendă costiniană, cel d'al doile versuri inedite.

Corul vocal român din Biserica-albă, in ajunul anului nou, a dat erăș o escelentă serată. S'a executat programa ce publicarăm. In opereta »Nebunia și fotografia« a fost mult aplaudată dșora Leopoldina Truxes, care cu vocea sa, cu jocul seu și cu frumuseța sa a încântat tot publicul. Asemenea a fost foarte buni dnii Novacescu, Roșu și Godian. Tablourile vii și de asta-dată au reușit admirabil. In aceste au luat parte damele Leopoldina Truxes, Greiner, Nedici, Roșu, Paleu, Aurora Liuba, Stein wasser, Pise și dnii I. M. Roșu, Boboroni. A urmat apoi balul până dimineața.

Teatru 'n Șieu-Odorheiu. La 8 ianuarie n. românii din Șieu-Odorheiu au dat o reprezentatie teatrală, jucând comedia »Nobila Cerșitoare« de V. Alecsandri. Au fost aplaudați mai cu semă dnii Cupșa, Diugan și Chița. După teatru urmă dansul și 'n pauză 6 tineri jucară Călușerul. Dintre dame numai dșorele Goron din Șieu-Odorheiu și Sigarteu din Șintirég au avut costum național. Petrecerea s'a dat in folosul bisericii și școlei române de acolo.

Coruri din popor. *Corul din Jebel* a dat la 19 l. c. un concert urmat de joc, in folosul fondului seu. — *La Reșița-montană* corul vocal, sub conducerea învățătorului Vasile Maresescu, face progres și la Crăciun a cântat frumos in biserică.

Ce e nou?

Hymen. *Dl Emil Poruțiu*, subjude r. in Orașița, s'a fidanțat cu dșora Dora Bălănescu, fiica dlui Elie Bălănescu, preot gr. or. in Franzdorf. — *Dl George Butean*, ampioiat la calea ferată și dșora Rosa Mureșan, fiica directorului de mine Atanasiu Mureșan din Baia-mare, s'au cununat acolo. — *Dl Ioan I. Gavet* și dșora Maria I. Moroian, s'au cununat la 24 l. c., in Satulung lângă Brașov. — *Dl Romul Mircea*, învățător in Seliște lângă Sibiu, la 27 l. c. se va cunună cu dșora Paraschița S. Sorescu in Seliște.

Șciri personale. *Dl Alesandru Farra*, fost consul general al României in Budapesta, a fost decorat de cătră Maj. Sa regele nostru cu marea cruce a ordinului Francisc Iosif. — *Dl Ioan Slavici*, carele precum se șcie petrece in închisorea din Vác, pentru delict de presă, la St. Ioan, ținua sa onomastică, a primit un dar foarte prețios: familia i s'a sporit cu o fiică, din cauza acêsta ministrul de justiție i-a acordat pe 14 zile sistarea pedepsei. — *Rds: D. Meletiu Dreghici*, protopresbiter gr. or. român al Timișorii și dna soție Ecaterina, la 21 l. c. ș-au serbat iubileul de 50 de ani ai căsătoriei lor.

Balul reuniunii femeilor române din Sibiu in sâmbăta trecută, la 19 l. c., a avut un succes strălucit, intrunind tot ce are elegant Sibiu. Comitetul reuniunii, in frunte cu dna presidentă Maria Cosma și cu dna vice-presidentă Ioana Bădila, dimpreună cu comitetul arangiator, al cărui president a fost dl dr. Octavian Russu, au făcut tot posibilul pentru ca oșpeții adunați să ducă suveniruri prețioase. Intre oșpeți se află și contele Andrei Bethlen cu soția născută Livia de Mocsonyi. In pauză 12 tineri, sub conducerea vătavului N. Bența, jucară Călușerul și Bătuta.

Bisericoă și școlă. *Maj. Sa regele* a dăruit 50 fl. pentru biserica gr. c. română din Negrișei in Ardeal. — *Dl Vasile Saftu* din Brașov a fost promovat,

la 19 ianuarie, de cătră universitatea din Lipsca la gradul de doctor in filosofie. — *Dl Iosif Hosszu*, vice-president al comptabilității din Budapesta și president al societății pentru fond de teatru român, a dăruit cu ocaziunea comasațiunii in hotarul Ghirișul-român. din proprietatea sa, doue jughere de pământ arător pentru școlă gr. c. română de acolo.

Un prânț literar. Direcțiunea și redacțiunea publicațiunii literare »Revista Nouă« din București, joia trecută au serbat printr'un prânț comun aniversarea aparițiunii acelei reviste. Au luat parte dnii Hașdeu, Dimitrie Sturdza, Urechia, Bilciurescu, Adamescu, Lugoșan, Catina, violoncelistul Dimitrescu. Pitiș, pianistul Voreas, pictorul Mirea, administratorul revistei Ghionis și redactorii De la Vrancea. Racovița, Speranța, Bian și Gion. Pentru acêsta ocaziune s'a compus un »Menu« literar, in care mâncări și beuturi erau botezate după numele studiilor, novelor, poesilor și paginelor musicale cari au apărut in anul prim al revistei numite. S'au ținut multe toasturi și s'a decis ca aniversarea acêsta să se serbeze 'n fiecare an. Petrecerea veselă a ținut până după miezul nopții.

Școlă de fete din Sibiu, intemeiată și susținută de Asociațiunea transilvană, inainteză din ce in ce mai mult. Din »Transilvania« aflăm, că in semestrul prim s'a in scris 73 eleve, er in internat 43. Numerul mai mare decăt in anul trecut și se sperieză, că 'n anul viitor numerul acesta va creșce. Inscirierile pentru semestrul al doile vor incepe la 1 februarie și de-acolo 'ncepând se vor primi eleve in toate clasele. cum și 'n internat, cu condițiunile cuprinse 'n regulament.

Șciri din România. *La Iași* in noptea țilei a treia de Crăciun a ars intreg mobiliarul foarte bogat al bisericii »Trei Ierarhi«; numai mōștele Sf. Paraschița, despre care tocmai publicăm un articol. cari au fost depuse intr'un sicriu de argint, au ramas nevătimate, de și sicriul in parte s'a topit. — *La balul dela palat* din București s'a observat cu mirare, că conservatorii au fost represitați in numer foarte mic; doi din ministriși anume dl Al. Lahovary și dl G. Vernescu n'au luat parte la bal. — *Mōștenitorul de tron al României*, după șcirile mai noue nu cu fiica prințului de Vales se va logodi, ci — precum ni-o spune »Patriotul« din Brusela — cu principesa Enrieta, fiica cea mai mare a comitelui de Flandra, carele e frate cu regele Belgiei.

Scritore regale. In Belgia apare o revistă literară pentru fete tineré sub protectoratul reginei Henriette, in care și dēnsa scrie câte un articol sub pseudonimul »Madame Reyer.« Anul acesta a scris intēia oră in ea o conversațiune și principesa Clementina, sora principesei Stefania, sub numele »Marthe d' Oret.« Se ține că și Carmen Sylva a promis pentru fiecare numer câte-o poezie. Er princesa Stefania a fost rugată să trimită ilustrațiuni.

O victimă a corsetului. De câte-ori nu s'a atras atēniunea asupra pré strinsei inșinorări a corsetului, dar se vede, că deșertăciunea d'a apără cu taliă sveltă invinge la dame or-ce povăță bună. La unul din ultimele baluri mascate din Petersburg, uneia dintre visitatōrele balului nobilimei i-se făcū reu. Dșora Jakoleff, așă se numeșce victima corsetului, fu dusă in garderobă și cu tot ajutorul medical, ce i s'a dat, indată muri. Din pricina pré strinsei inșinorări a corsetului fu lovită de apoplexiă (dambla) de inimă.

Turnura desfiintată. Dōmnele din Chișineu, Basarabia, au hotărīt să nu mai pōrte turnure. Inițiativa li-a vinut din Petersburg, unde aristocrația rusă a introdus acêsta reformă. La tōte balurile cari s'au

dat în Chişineu şilele acestea dăminele şi domnişoarele au fost... fără turnură, şi cavalerii şic, că lipsa de turnare nu i-a făcut să găsească pe dăminele mai puţin frumoşe şi elegante.

Luptă cu tauri. Din Madrid se anunţă, că într'o luptă cu tauri, ce s'a ţinut de Crăciun în Cordova, un taur a rănit greu la gât pe vestitul banderillero, numit Manene; un alt luptător, Raphael Ramos, alergând în ajutorul lui Manene, a fost impus în piept. Apoi taurul furios a trântit şi omorât calul picadorului Joaquim Rucio; acesta a căzut cu calul aşă de reu, încât ş-a zdruncinat creierii şi a fost transportat acasă. Publicul eră cuprins de grăză. Arena rămăsese fără luptători, căci toţi alergaseră spre a da ajutor celor răniţi. Atunci celebrul Epsada Guerita, care se găsiă între spectatori, se coborî în circ cu spada în mână şi dete lovitura de mörte animalului infuriat. Manene a murit peste noapte de rana primită.

Şicri scurte. *Basilian Petrovici*, episcop gr. or. sârb din Baciu, a fost numit administrator al arhiepiscopiei şi mitropoliei sârbe din Carlovş. — *Dieta* în cele din urmă doue săptămâni au desbătut legea militară, discuţiunea urmăză. — *Tinerimea studiösă maghiară* face mari agitaţiuni pretotindene în ţeră contra noiei legi militare, care acuma se discută în cameră. — *Principele Alesandru Battenberg* în săptămâna trecută a făcut vizită la curtea din Viena, unde a fost förte bine primit. — *Dieta bohemă* a primit unanim propunerea lui Rieger, ca la Praga să se întemeieze o Academie bohemă de sciinţe.

Necrolöge. *Iuliana Şandor n. Fruscha*, consörta dlui dr. Atanasiu Şandor, veteranul medic român din Arad, a încetat din viaţă la 17 l. c. în etate de 64 ani şi în al 47-le al căsătoriei sale. O jelesc, afară de consörtele seu nemângăiat, fiica sa Anna măr. Petco, ginere-seu dr. Lazar Petco avocat în Deva şi tiii acestora, dimpreună cu alţi consăngeni şi cunoscuţi. — *Petru Coman Mitrăa*, proprietar în Reşinari, a murit acolo, la 21 l. c. în etate de 48 ani. — *Petru Cârstocea*, paroc gr. or. al Băcifului din Săcele, a reposat acolo la 16 ianuarie, în etate de 62 ani. — *Dumitru Pop*, tatăl invetătorului Ioan Pop Reteganul, cunoscut şi din scrierile sale de literatură poporală, a încetat din viaţă la Reteag. — *Iulia Stănila n. Rozsondai*, soţia dlui dr. Ilie Stănilă, medic în Avrig, a murit acolo, la 20 l. c., în etate de 26 ani.

M o d a.

Carnevalul cu tradiţiile lui e astăzi punctul principal în giurul căruia se înverteşce moda. Balurile deschise şi balurile mascate sânt la ordinea şilei şi lumea elegantă numai în vederea lor se pregăteşce.

Pentru domnişore, stöfa de bal, la modă anul acesta, e tulul alb, roz, albastru-palid şi verde-şters, asociat cu crep, tarlatan şi vaul.

Factura rochielor de bal e din cele mai simple. Fusta triplă seu chiar şi împătrită, des încreşită. Garnitura pölelor de roche şi panglici înguste, seu o singură panglică lată, care face un efect cu adevărat original când e cusută în zig-zag. Corsajul cât se pöte de simplu. Panglicele, în general de doue culori, se întrebuinteză förte mult. În pör, flori; culörea galbenă are preferinţă. Damele tinere se servesc mai mult de pene.

Pentru damele mai în vörstă, mätăsurile grele-şi păstrează locul. Costumul, *princesse* mai cu sémă; în al doilea loc, *empire* şi *directoire*.

Mănuşile albe *glacé* cu dantelă încep să iésză la suprafaţă; dar şi mănuşile de Suedia nu perd terenul.

Supremul gust, în ramura costumelor de bal-mascat, e anul acesta imitarea locuitorilor mării, Peşcii şi scoicele şin cörda.

Etă doue costume, unul de bărbat, altul femeie: Pentru bărbat: pantaloni scurţi şi măneci de mätase; pielea peşcelui, care îmbracă bustul până mai jos de talie şi la spate, se prelungeşce într'o cödă, asemenea de mätase; acoperemntul capului de carton, imitând un cap de peşce; cödă şi aripele de postav; ghetete de postav; barbă şi musteţi din fire de in. Culörea şi desenul, fireşce, trebuie să s'apropie cât mai mult de peşce.

Pentru femeie (tineră): Rochie triplă de tarlatan. verde, roz şi roşu, preserată cu mägăritare. Corsaj de mätase verde şi roz. Tocă, imitând o scoică, din atlas. Un triplu şirag de mägăritare; ciorapi şi pantofi de mätase. Doue capace de scoică, din sirmă, îmbrăcate în mätase şi căptuşite cu marzellină. Capacele de scoică sânt imbinatö din dörët şi deschise în faţă şi se ficsöză de mâni şi de picioäre.

Pe când costumul cel dintei e caraghioz, cel d'al doile e cum nu se pöte mai drăgălaş.

Pentru dămine tinere.

Curăşirea petelor făcute de pör. Pörul când e lăsat pe spate despletit seu în coşi, murdăreşce rochiile. Aceste pete se pot scöte cu inlesnire, de pe or-ce fel de stöfe şi de ori ce culöre, prin următorul mijloc. Se întinde partea murdarită pe o pânză curată, se frecă până ce ese tötä murdăria pe peteca cea albă, cu o pânză muiată în apă în care s'a pus puţin amoniac. Apoi se ţine intins şi se lasă a se uscă, fără a se călcă cu fierul.

Nu ţineţi seminţele în sticle. Mulţi au obiceiul d'a-şi păstră diferitele seminţe de legume şi flori în sticle bine închise. Acest obicei nu e bun, de öre-ce acele seminţe lipsite de aer işi perd lesne facultatea lor germinativă. Pentru a se păstră intacte proprietăşile incolţitöre a seminţelor, ele trebuieşc ţinute în säculete de pânză seu hărtie cu mici găurele.

Păstrarea peşcelui. Pentru a se păstră până la 6 şile peşcele tot aşă de prospet precum e când se vénéză şi a se puté trämite chiar în depărtare, se înfăşöră în o hărtie untiseptică incongiurată cu praf de turbă.

Felurimi.

Influenţa tabacului şi a cafelei. Cu töte că în scriitor contimporan afirmă, că în şiua de astăzi un om care nu fumöză este o escepţiune, totuş s'a dovedit, că între cei mai geniali scriitori francesi o mare parte a resistat gustului de a fumă. Astfel se numeră între nefumători Victorien Sardou, Ernest Renan, Jules Simon, Octave Feuillet, Francisc Sarcey, Alesandre Dumas, (al căruil ilustru tată încă nu fumă.) Victor Hugo şi nici Lamartine nu erau fumători şi nici August Barbier şi Alfred de Vigny. Este constat, că fumatul este o ocupaşione absurdă, costisitöre şi nesănötösă, şi ca nefumător se aduce de exemplu bätărul Chevreuil care a ajuns etatea de 102 ani. În scurl, tabacul şi caféua se pot numeră ca otravuri uşöre care luate cu moderaşione nu pot face mare reu la nimene, Balzac inse de sigur ş-a scurlat viaţa prin cafea, din care consumă şilnic 6 până la 8 ceşti; el însuşi a fost convins despre acesta, căci înainte de a muri şise unui prieten: »Mor din cauza celor treideci de mii de ceşti de cafea.«

Ce să invetăm pe copillele nöstre? O föie americană respunde la acesta întrebare în următorul mod:

Dați-le instrucțiune bună. Invățați-le a fierbe o mâncare bună. Invățați-le a spălă, a călca, a cârpi, a cöse, a-și face singure îmbrăcămintele și cămeșele lor. Invățați-le a cöse pâne și instruiți-le, că o bucatărie bună teresece de farmacie. Invățați-le, că un dolar conține 100 centime și că numai acela economisește, care cheltuește mai puțin, decât câștigă, și că toți cari cheltuesc mai mult, trebuie să sărăcăscă. Invățați-le, că o haină de bumbac, decă este plătită, te îmbracă mai bine decât cea de mătase, decă ai datorii. Invățați-le, că o față roșă și plină, face mai mult, decât cincideci bolnăviciose. Invățați-le a cumpără bine și a face socotelă. Invățați-le incredere in sine, ajutor propriu și spirit pentru lucru. Invățați-le, că un meseriaș de trebă, chiar fără un cent in avere, este mai vrednic decât o duzină de pierde veră, care sânt bogat îmbrăcați. Invățați-le grădinăritul și plăcerile naturei libere. Decă aveți de unde, invățați-le și musică, pictură și alte arte, aveți inse totdeuna aminte, că aceste sânt lucruri secundare. Invățați-le, că plimbările pe jos sânt mai bune decât cele in trăsura și că florile sêlbatice sânt foarte frumoșe pentru aceia, cari le privesc cu atențiune. Invățați-le a urî aparența și decă dic *da seu ba*, să și cugete tot astfel. Invățați-le, că norocul in căsătorie nu depinde dela aparența esteriôră, nici dela banii bărbatului, ci simplu numai dela caracterul acestuia. Decă le-ați instruit in aceste tôte și decă le-au priceput, atunci sosind vremea, lăsați-le să se mărite; ele vor nimeri apoi calea potrivită.

Posiția unui redactor. Un diar englez descrie posiția unui redactor astfel: »Redactarea unui diar e fără indoielă o ocupațiune foarte plăcută, ce face redactorului multă onore și — bătaie de cap. Decă diarul cuprinde pré multă politică, publicul e nemulțămît; decă inse cuprinde pré puțină, abonații se intrébă, că de ce dau ei bani pe un diar sêc? Decă tiparul e mărunt, lumea se vaietă, că își strică ochii; decă e mare, toți dic, că nu e vrednic cuprinsul diarului de prețul abonamentului. Decă atacă pe cineva, unul vèrsă loc și ceialalți rid; decă inse menagează pe unul, toți stau gata să-ți sară in cap și te injură. Decă laudă pe unii, sântem parțiali, decă nu laudă pe nimeni, sântem pesimiști ori — erăș parțiali. Scriem un articolu pentru dame, bărbații spun, că diarul e pentru copii și nu-l prenumără; decă nu implinim și dorințele femeilor, ele fac propagandă contra diarului.«

Pentru a dormi bine in tren, spune celebrul doctor german Allemand Outten, trebuie a pune capul in direcția locomotivei și picioarele in spre cōda trenului. In modul acesta, mișcarea trenului goneșce sângele dela cap cătră restul corpului și somnul este ușor și calm... Punându-se după cum se practică de ordinar, in partea opusă, sângele se grămădeșce la creeri și provocă dureri de cap. Posițiunea recomandată, este de altfel și pentru că in cas de ciocnire, sânt picioarele care primind sgduitura, se indoesc și resistă ca un resort, ér nu capul.

Arborele șuerător. Acest arbore se găseșce pe insulele vest-indice. Foile lui au o formă curiosă, sânt acoperite cu o crustă formând in mijlocul lor un gol. Acastă crustă este crepată, la unele locuri și vântul trecend prin foi produce un șuerat dela care își trage numirea. Pe insula Barbudoes se găseșce acești arbori pe o estindere mai mare și când vântul bate in direcțiunea acea, se aude in continuu un șuerat gemetor care mai cu sémă in orele nopții face un efect de tot neplăcut.

Logogrif.

de A.

Din următoarele silabe: U, o, at, ai, at, ai, bi, di, et, go, gu, iu, io, jo, ju, le, li, le, na, na, no, na, te, ta, ul, ză, ber, érá, fán, har, lem, let, mac, par, ric, siv și bass, să se compună 15 cuvinte, acărur litere inițiale cetite de sus in jos să dea o șcire plăcută și interesantă, ér cele finale de jos in sus o dorință cordială.

Cuvintele să insemne:

1. Ierbă uscată.
2. Filosof grec.
3. Flóre.
4. Serbătore.
5. Cetate in Galiția.
6. Nume propriu.
7. Strigătul unui animal lenș.
8. O țeesă.
9. Document.
10. Voce.
11. Personaj cunoscut de al lui Shakespeare.
12. Poet italian.
13. Părțicea.
14. Articul de comerciu.
15. Perfecțiune omenescă.

Terminul de deslegare e 10 februarie. Ca totdeuna și de asta-dată se va sorti o carte intre deslegători.

*

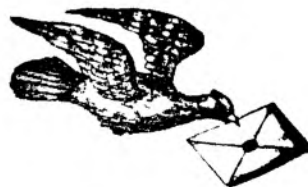
Deslegarea logogrifului din nr. 47:

Car
Rac
Tea
Cartea.

Deslegare bună primirăm dela dōmnele și domnișorele Iosefina Popescu, Elena d' Orbonaș, Minodora Baias, Elisa Cerchez, Maria Juca și dela dl A. C. Domșa.

Premiul l'a dobândit dna Minodora Baias.

Poșta Redacțiunii.

Dnei M. D. in Colnic. Din tablourile acelea nu mai avem nici un esemplar.

B. B. Fünd scrise cu cerusa, multe șire s'au șters și astfel nu le putem ceti Naveți p'acolo negrelă?

Locul nașcerii și patria. Incercare foarte primitivă.

Dlui A. Gh. in C. A. sosit.

Călindarul săptămănei.

Diua sêpt	Călindarul vechiu	Calind. nou	Sōrele
Duminea celor 10 leproși Ev. dela Luca c. 17, gl 6. a inv. 9. res. ap.			
Duminea	15 Prœcuviosul Pavel	27 Iōn Chrisost	7 33 4 55
Luni	16 Inch. lant. Ap. Petru	28 Carol cel m.	7 32 4 57
Marți	17 † Cuv. Antoniu	29 Francisc Sal.	7 31 4 58
Mercuri	18 SS. Atanasie și Chiril	30 Adelgunda	7 29 4 59
Joi	19 Cuv. Macariu	31 Petru Nol.	7 28 5 1
Vineri	20 † C. P. Eutimie	1 Febr. Ignat	7 26 5 2
Sâmbătă	21 C. P. Macsim	2 (†) Intr. Chr.	7 25 5 4

➡ Aceia acărur abonamente au expirat, sânt rugați a le innoi de timpuriu, căci noi numai cu abonamente plătite regulat inainte putem sustinē fōia.

Cei ce nu mai vor să fie abonați, binevoiesc a ne innapoiă nr. acesta, ca să nu le mai espedăm fōia.